

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7007/2541

ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด(มหาชน) นายยินดี สงวนนามจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 368, ป.พ.พ. มาตรา 733, ป.วิ.พ. มาตรา 271

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามสัญญาประนีประนอมยอมความซึ่งศาลได้พิพากษายกฟ้องกำหนดไว้ว่า หากจำเลยไม่ชำระหนี้ให้โจทก์ ให้ศาลพิพากษาสั่งให้ยึดที่ดินพิพาทซึ่งจำนองไว้และให้นำออกขายทอดตลาดเอาเงินชำระหนี้ให้แก่โจทก์แทน โดยไม่มีข้อความว่าหากโจทก์บังคับชำระหนี้เอาทรัพย์สินจำนองออกขายทอดตลาดได้เงินไม่พอชำระหนี้โจทก์ก็ให้บังคับเอาจากทรัพย์สินอื่นได้ด้วย แสดงว่าโจทก์ประสงค์จะบังคับคดีเอาจากทรัพย์สินจำนองเท่านั้น ดังนั้น เมื่อโจทก์บังคับชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินจำนองได้เงินไม่เพียงพอชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์จึงไม่มีสิทธิบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินอื่นของจำเลยได้อีก

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากโจทก์ฟ้องให้จำเลยชำระหนี้เงินกู้ยืมเบิกเกินบัญชี โจทก์และจำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ศาลชั้นต้นพิพากษาไปตามสัญญาประนีประนอมยอมความ เจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดที่ดินโฉนดเลขที่ 4304 ซึ่งจำนองไว้แล้ว แต่ได้เงินไม่พอชำระหนี้ให้แก่โจทก์ โจทก์ยื่นคำขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยขายทอดตลาดอีก เจ้าพนักงานบังคับคดีจึงหาหรือศาลชั้นต้นในการดำเนินการตามหมายบังคับคดีต่อไป ศาลชั้นต้นอธิบายว่า ไม่อาจยึดทรัพย์สินของจำเลยได้อีกโจทก์ยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยนำออกขายทอดตลาดเพื่อเอาเงินชำระหนี้ให้แก่โจทก์จนครบถ้วนศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ศาลสั่งในหนังสือหารือของเจ้าพนักงานบังคับคดีแล้วไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ให้ยกคำร้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายกคำสั่งศาลชั้นต้น ให้บังคับคดีตามหมายบังคับคดีของศาลชั้นต้น หากยังได้เงินไม่พอชำระหนี้ ให้บังคับเอาจากทรัพย์สินอื่นของจำเลยจนกว่าโจทก์จะได้รับชำระหนี้ครบถ้วนตามสัญญาประนีประนอมยอมความจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า เมื่อโจทก์กับจำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันแล้ว โจทก์บังคับชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินจำนองได้เงินไม่เพียงพอชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์มีสิทธิบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินอื่นของจำเลยอีกหรือไม่ เห็นว่า ตามสัญญาประนีประนอมยอมความซึ่งศาลได้พิพากษายกฟ้องและคดีถึงที่สุดแล้ว กำหนดไว้ว่าหากจำเลยไม่ชำระหนี้ให้โจทก์ ให้ศาลพิพากษาสั่งให้ยึดที่ดินตามโฉนดเลขที่ 4304 เลขที่ดิน 33 ตำบลปากอ อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา ซึ่งจำนองไว้และให้นำออกขายทอดตลาดเอาเงินชำระหนี้ให้แก่โจทก์แทน โดยไม่มีข้อความว่าหากโจทก์บังคับชำระหนี้เอาทรัพย์สินจำนองออกขายทอดตลาดได้เงินไม่พอชำระหนี้โจทก์ ก็ให้บังคับเอาจากทรัพย์สินอื่นได้ด้วยแสดงว่าโจทก์ประสงค์จะบังคับคดีเอาทรัพย์สินจำนองเท่านั้น ดังนั้น เมื่อโจทก์บังคับชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินจำนองได้เงินไม่เพียงพอชำระหนี้ตามคำพิพากษาโจทก์จึงไม่มีสิทธิบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินอื่นของจำเลยได้อีก ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษามานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น"พิพากษากลับ ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

วิเทพ ศิริพากย์ · สติตย์ ไพเราะ · ขวลิต ศรีสง่า

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7007/2541>